

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระพุทธศาสนากับชนชาติไทยได้มีความสัมพันธ์แนบแน่นเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทั้งในทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในทางประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชนชาติไทย เนื่องมา ด้วยกันกับความเป็นมาของพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะนับตั้งแต่สมัยที่ชนชาติไทยมีประวัติศาสตร์ อันชัดเจน ชาวไทยก็ได้นับถือพระพุทธศาสนาต่อเนื่องตลอดมา ในด้านวัฒนธรรมวิถีชีวิตของคนไทย ได้ผูกพันประสานกลมกลืนกับหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติในพระพุทธศาสนาตลอดเวลายาวนาน จนทำให้เกิดการปรับตัวเข้าหากัน ตลอดจนผสมคลุกเคล้าความเชื่อถือและข้อปฏิบัติสายอื่นๆ ที่มีมา ในหมู่ชนชาวไทย ถึงขั้นที่ทำให้เกิดมีระบบความเชื่อและความประพฤติปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาที่เป็น แบบของคนไทยโดยเฉพาะ อันมีรูปลักษณะและเนื้อหาของตนเองที่เน้นเด่นบางแง่ บางด้านเป็นพิเศษ แยกออกได้จากพระพุทธศาสนาอย่างทั่วๆ ไป ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นพระพุทธศาสนาแบบไทยหรือ พระพุทธศาสนาของชาวไทย (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2556 : 1)

วัดในอดีตมีบทบาทเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการประกอบกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ แก่ชุมชน กล่าวคือ ในด้านการให้บริการแก่ชุมชนนั้น ในอดีตการเรียนหนังสือก็ต้องเข้าศึกษาที่วัด จนพัฒนาการเป็นโรงเรียนวัดต่างๆ ขึ้นมามากมาย แม้กระทั่งการรักษาพยาบาลในชุมชนก็ยังใช้วัด เป็นพื้นที่รักษาผู้ป่วย ไม่ว่าจะเป็นการรักษาการป่วยทางกาย รวมทั้งการป่วยทางด้านจิตใจ นอกจากนี้ วัดยังมีบทบาทอีกมากมายไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน เช่น การประชุมของ ชุมชนในการนำไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น การประชุมในการจัดงานพิธีต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานบุญ งานวัด เรายังพบอีกว่าวัดยังเป็นที่เปิดให้ทุกคนเข้ามาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ บางวัดยังเป็นพื้นที่ที่ให้คนมาเล่น กิจกรรมบันเทิง อาทิ เป็นที่เล่นสำหรับเด็กเล็กๆ ถ้าเปรียบง่าย ๆ ก็คือ วัดเป็นที่สาธารณะที่มีคุณค่า มากที่สุดของชาวบ้าน วัดคือศูนย์รวมกิจกรรมของทุกอย่างในชุมชนที่มีบทบาทสำคัญที่ทำให้คนในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมสาธารณะในอดีต (สารานุกรมเสรี, 2555 : ออนไลน์)

กิจกรรมต่างๆ ในพระพุทธศาสนาที่นำมาประพฤติปฏิบัติอาจกล่าวได้ว่าศาสนาเป็นสื่อ การกำหนดสถานภาพของสมาชิกในสังคม เกิดความเป็นปึกแผ่นในสังคม เพราะบุคคลที่นับถือศาสนา เดียวกันจะมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังนั้นศาสนาจึงมีกิจกรรมร่วมกันของมนุษย์ กิจกรรม ทางพระพุทธศาสนาจึงเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการรวมตัวของพุทธศาสนิกชน เกิดความเป็นปึกแผ่น อันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้สังคมมีเอกลักษณ์ร่วมกัน เกิดความสามัคคีและศาสนายังเป็นตัวช่วยให้เกิด ความร่วมมือกันในด้านต่างๆ ในสถาบันด้วย อีกทั้งคนไทยยังให้ความสำคัญกับวัดและยังเข้ามาทำบุญ และทำพิธีกรรมต่างๆ ที่ทางวัดได้จัดเพื่อส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนได้ทำบุญทำกุศลในรูปแบบต่างๆ สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่าวัดนั้นนอกจากจะเปรียบเสมือนเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวพุทธแล้วยังเป็น ส่วนประกอบที่สำคัญของชุมชนในประเทศไทย วัดจึงเป็นแหล่งศูนย์กลางการทำพิธีกรรมต่างๆ ทาง

สังคม เมื่อกาลเวลาผ่านไปทำให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในด้านต่างๆ พระพุทธศาสนาในประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบเช่นกัน ได้มีการเปลี่ยนไปต่างแต่ละยุคแต่ละสมัย ด้วยเหตุและปัจจัยในช่วงเวลาขณะนั้นมีทั้งด้านดีและทั้งด้านเลวลง (วิเชียร เผือกสม, 2553 : 5)

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้บทบาทของวัดและพระสงฆ์ที่มีต่อสังคมไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปด้วย บ้านกับวัดถูกแยกออกจากกัน เป็นเพราะวัดไม่ได้ให้สาธารณะประโยชน์ที่ทันสมัยได้เหมือนกับที่สถาบันทางสังคมที่เกิดขึ้นใหม่ได้ให้วัดและพระสงฆ์ไม่สามารถพัฒนาตนเองให้ทันต่อการพัฒนาของสังคมโลกที่พัฒนาไปได้เร็วกว่า ส่งผลให้ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม กอปรกับพระสงฆ์ถูกมองว่าเป็นบุคลากรที่ไร้ประสิทธิภาพต่อการบริหารการพัฒนาวัดให้มีความก้าวหน้าทันต่อการพัฒนาของสังคมโลกทำให้วัดเป็นเพียงแค่เชิงสัญลักษณ์ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น (พินิจลาภานนท์, 2555 : 10) อย่างไรก็ตามพระพุทธศาสนาจะยั่งยืนอยู่คู่ชาติไทยนานเท่าใดขึ้นอยู่กับศรัทธา ความเชื่อของชาวพุทธ トラบใดที่ชาวพุทธยังมีความเชื่อและศรัทธาในพระพุทธศาสนา พระพุทธศาสนาก็จะเจริญรุ่งเรืองยั่งยืนต่อไป ในทางตรงกันข้ามหากชาวพุทธขาดความศรัทธาขาดความเชื่อในพระพุทธศาสนาเสียแล้ว พระพุทธศาสนาก็ย่อมเสื่อมสลายไปจากประเทศไทยเนื่องจากขาดความเชื่อถือเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในศาสนา ถ้าขาดศรัทธา ความเชื่อเสียอย่างเดียวศาสนาก็ไม่มีความก้าวหน้า

ศรัทธาหรือความเชื่อมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ศรัทธาที่ผิดจะส่งผลให้ประพฤติกปฏิบัติผิด หรือพูดผิด ทำผิดไปตามศรัทธาความเชื่อนั้น ส่วนศรัทธาที่ถูกจะส่งผลให้ประพฤติกปฏิบัติถูก ทำถูกไปตามศรัทธาความเชื่อนั้น ศรัทธามีความสำคัญเพราะเป็นเรื่องของจิตศรัทธา เป็นเครื่องปรุงแต่งจิตให้แสดงออกทางวาจา คือ การพูด ทางกาย คือ การกระทำ ซึ่งในชีวิตคนเรามีความจำเป็นต้องมีศรัทธา ไม่มีผู้ใดไม่เลือกกระหว่างการมีศรัทธากับการไม่มีศรัทธา แต่มีความจำเป็น ต้องเลือกระหว่างการมีศรัทธาที่ถูกต้องกับการมีศรัทธาที่ผิด ตามหลักพระพุทธศาสนาให้สังเกตดูหมวดธรรมใดที่พระพุทธองค์ทรงสอนเรื่องศรัทธา หมวดธรรมนั้นทรงสอนเรื่องปัญญากำกับไว้ด้วยเสมอ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระพุทธองค์ทรงสอนให้มีศรัทธา ความเชื่ออย่างมีเหตุผลคือ ใช้ปัญญาพิจารณาแยกแยะให้เห็นทั้งส่วนดีและไม่ดี ทั้งคุณทั้งโทษก่อนจึงค่อยตั้งศรัทธา ไม่ให้ศรัทธาอย่างงมงายไปตามกระแส ในทางกลับกันถ้ามีแต่ปัญญาแต่ไม่มีศรัทธารองรับปัญญาก็จะโลดแล่นเลื่อนลอยสุดโต่ง ไม่มีฐานที่ตั้ง ดังนั้นศรัทธาที่ถูกต้องจึงเป็นศรัทธาที่มีเหตุผล (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2555 : 29-31)

ศรัทธาปลาทะกับการประชาสัมพันธ์ ซึ่งความหมายของศรัทธาปลาทะจะแยกความหมายดังนี้ ศรัทธา คือ ความเชื่อ ปลาทะ คือ ความเลื่อมใสความบริสุทธิ์สะอาด ความสุข ความพอใจ เบิกบานใจ ในเมื่อได้พบเห็นหรือได้ยินได้ฟังหรือได้ระลึกถึงสิ่งหรือบุคคลที่ตนเคารพนับถือ เป็นอาการที่จิตซาบซึ้งดื่มด่ำอยู่กับสิ่งหรือบุคคลนั้นจนเกิดความโปร่งโล่งไม่ขุ่นมัว ไม่ลังเลสงสัยในสิ่งหรือบุคคลนั้น ซึ่งเมื่อนำมารวมก็จะเกิดความหมายว่า ศรัทธาปลาทะ หรือปลาทะศรัทธา หมายถึงเลื่อมใสด้วยศรัทธา หรือทั้งเลื่อมใสทั้งศรัทธา ซึ่งประชาสัมพันธ์จะโยงกับศรัทธาปลาทะได้คือ ในสมัยก่อนนั้นพระพุทธเจ้าจะไม่เหมือนกับปัจจุบันคือไม่มีสื่อออนไลน์สมัยก่อนนั้นการที่จะแผ่แผ่คำสั่งสอนแต่ละครั้งคือ การบอกปากต่อปาก การศรัทธาในสมัยก่อนนั้นมีความเลื่อมใสไม่ลบลู่ แต่สมัยปัจจุบันความศรัทธาเลื่อมใสหายไปเพราะเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความไม่เลื่อมใสในวัด การประชาสัมพันธ์ก็เช่นกันเป็นสิ่งที่จะทำให้ความเลื่อมใสกลับมามีอีกครั้ง ปัจจุบันพระพุทธศาสนาได้รับผลกระทบอย่างสูงจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมสังเกต

ได้จากการเสนอข่าวสารสื่อมวลชน ซึ่งมักจะวิพากษ์วิจารณ์สถาบันสงฆ์ในเชิงลบการนำเสนอข่าวสารสื่อมวลชนในลักษณะเช่นนี้ ทำให้ประชาชนบางส่วนเกิดวิกฤติศรัทธาในพระพุทธศาสนา และอาจส่งผลกระทบต่อทำให้ประเทศชาติขาดความมั่นคง (พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต), 2555 : 29-31)

ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดเพชรบุรี นับถือพระพุทธศาสนาและมีหลักความเชื่อทางศาสนาและความเชื่อตามประเพณีดั้งเดิมอื่นๆ ผสมผสานอยู่อย่างกลมกลืน อีกทั้งยังมีระบบความเชื่อใหม่ๆ เช่น คริสต์ศาสนา ศาสนาอิสลาม และศาสนาอื่นๆ เข้ามาเผยแพร่และดำเนินกิจกรรมในจังหวัดเพชรบุรีอย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลให้ประชาชนบางส่วนในบางพื้นที่นับถือศาสนาอื่นพอสมควร เช่น ในเขตตำบลท่าแร่ บางขุนไทร อำเภอบ้านแหลม ในเขตบ้านหุบกะพง บ้านหนองหงส์ ตำบลห้วยทรายเหนือและห้วยทรายใต้ อำเภอชะอำ นอกจากนี้ยังมีกระจายอยู่ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรีที่ตำบลบ้านกุ่ม และบ้านเขาหลวง ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าชาวพุทธในจังหวัดเพชรบุรียังคงมีศรัทธาเหนียวแน่นต่อพระพุทธศาสนา (มุสลิมจังหวัดเพชรบุรี, 2562 : ออนไลน์)

วัดทองนพคุณ เป็นศาสนสถานทางพระพุทธศาสนาที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นวัดเก่าอายุร้อยปี เป็นวัดที่มีบทบาทเป็นพื้นที่สาธารณะของชุมชน ดังคำกล่าวที่ว่า “ไม่มีใครเป็นเจ้าของวัด” เช่น มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาที่ให้แก่คนในชุมชนเข้ามาทำกิจกรรม รวมไปถึงชุมชนใกล้เคียงมาโดยตลอด อาทิ การจัดประเพณีนมัสการปิดทององค์พระพุทธรูปอดีตเจ้าอาวาส หลวงพ่อเจริญ ทำหน้าที่ประกอบพิธีกรรมต่างๆ ได้แก่ ในวันสำคัญทางศาสนาคือ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันสำคัญทางประเพณีคือ วันสงกรานต์ พิธีกรรมต่างๆ เช่น งานศพ งานบวช งานทอดกฐิน เป็นต้น และเปิดสอนชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ภาคบังคับให้แก่เด็กและเยาวชนในชุมชนและชุมชนใกล้เคียงได้เข้ามาศึกษาหาความรู้ และยังพบว่าในปัจจุบันวัดทองนพคุณ ยังมีกิจกรรมสาธารณะที่สำคัญนอกเหนือจากกิจกรรมทางศาสนาแล้ว ก็ยังมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ ตลาดริมน้ำวัดนพคุณ เป็นความร่วมมือร่วมใจของวัดและชาวบ้านในชุมชนตำบลบางจาก อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง กระตุ้นเศรษฐกิจภายในชุมชน สร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน โดยมีจุดเด่นสะพานข้ามคลอง เรือและแพที่สร้างจากขวดพลาสติก และแกลลอนน้ำมันพลาสติกรีไซเคิล จะเห็นได้ว่าวัดต้องมีการปรับตัวพัฒนา หรือต้องมีกิจกรรมที่สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยผ่านทางความเชื่อ ความเลื่อมใส และศรัทธาที่มีต่อพระพุทธศาสนา วัด และพระสงฆ์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้พุทธศาสนิกชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของวัด (สารานุกรมเสรี, 2562 : ออนไลน์)

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเมื่อมีการพัฒนาประเทศ การรับเอาความเจริญแบบตะวันตกเข้ามาทำให้ประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป สถาบันทางพระพุทธศาสนาก็ได้รับผลกระทบด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นไปที่จริยธรรมการสื่อสารของสื่อมวลชน การรับรู้ข่าวสาร และกิจกรรม โดยเฉพาะรูปแบบการเสริมสร้างจริยธรรมการสื่อสารเชิงพุทธ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารการพัฒนา วัด พระสงฆ์ และการมีส่วนร่วมของประชาชนสู่การมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน และเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาให้คงอยู่สืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้การสื่อสารของชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารของชุมชนกับการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อสร้างรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ของชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรหลักดังนี้คือ

ตัวแปรอิสระ คือ การรับรู้ข้อมูลการสื่อสารในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ตัวแปรตาม คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการดำรงอยู่ ด้านความสัมพันธ์ และด้านความก้าวหน้า

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนหรือพุทธศาสนิกชนที่เข้าร่วมกิจกรรมของวัดทองนพคุณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2562 ถึงเดือนมีนาคม 2563

ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลการวิจัยในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับวัดทองนพคุณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตด้านเวลา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2561 ถึงเดือนมิถุนายน 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

ศรัทธาปสาทะ คำว่า “ศรัทธาปสาทะ” ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอแยกความหมายดังนี้

1. ศรัทธา คือ ความเชื่อ น่าเลื่อมใส น่าเคารพยกย่อง

2. ปสาทะ คือ ความเลื่อมใสความบริสุทธิ์สะอาด ความสุข ความผ่องใส เบิกบานใจ

ในเมื่อได้พบเห็นหรือได้ยินได้ฟังหรือได้ระลึกถึงสิ่งหรือบุคคลที่ตนเคารพนับถือ เป็นอาการที่จิตซาบซึ้งดื่มด่ำอยู่กับสิ่งหรือบุคคลนั้นจนเกิดความโปร่งโล่งไม่ขุ่นมัว ไม่ลังเลสงสัยในสิ่งหรือบุคคลนั้น

เมื่อนำคำทั้งสองมารวมกันก็จะเกิดความหมายว่า ศรัทธาปสาทะ หรือปสาทศรัทธา หมายถึง เลื่อมใสด้วยศรัทธา หรือ ทั้งเลื่อมใสทั้งศรัทธา

กลุ่มพุทธบริษัทสี่ หมายถึง ผู้ดำรงไว้ซึ่งพระพุทธศาสนา ประกอบด้วย

1. พระภิกษุสงฆ์ หมายถึง สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ซึ่งฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า
2. สามเณร หมายถึง สามเณร และ สามเณรี แปลว่า เหล่าภิกษุของสมณะ, หน่อเนื้อของสมณะ หมายถึงนักบวชชายในพระพุทธศาสนาที่มีอายุน้อย ยังมิได้รับการอุปสมบทเป็นพระภิกษุ
3. อุบาสก หมายถึง ผู้ใกล้ชิดพระพุทธศาสนา ผู้นับถือศาสนาอย่างมั่นคง
4. อุบาสิกา หมายถึง เรียกกร่อนไปว่า สีกา ก็มี เรียกชายหญิงที่รักษาอุโบสถศีลโดยค้างคืนที่วัด

การรับรู้ข้อมูลการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการที่พุทธศาสนิกชนเปิดรับข้อมูลข่าวสาร การตั้งใจรับข้อมูลนั้นและทำความเข้าใจความหมาย เกิดความเลื่อมใสศรัทธาและเดินทางมาเข้าร่วมกิจกรรมของวัด ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารของพุทธศาสนิกชนในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดทองนพคุณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

การเข้าร่วมกิจกรรมของวัด หมายถึง ความต้องการของพุทธศาสนิกชนในการเข้าร่วมทำกิจกรรมที่วัดได้จัดทำขึ้นตามวัฒนธรรม ประเพณี และวันสำคัญต่างๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

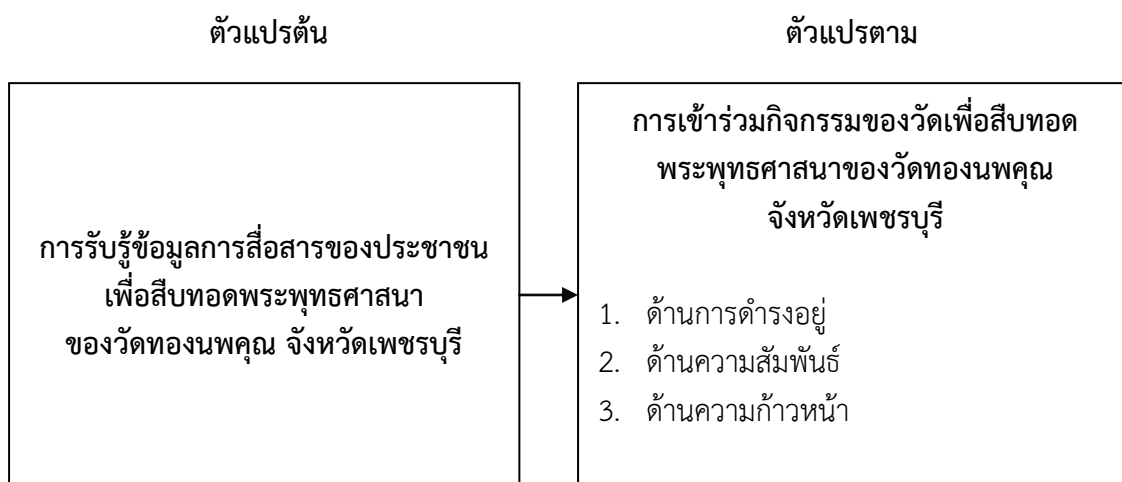
1. ด้านการดำรงอยู่ หมายถึง ความต้องการขั้นพื้นฐานของพุทธศาสนิกชนในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของวัด เช่น ความเชื่อ ความเลื่อมใสศรัทธา ความสะอาด ความเป็นระเบียบ สภาพพื้นที่ที่สะดวก สงบ ปลอดภัย และบรรยากาศภายในวัด หรือมีกิจกรรมที่ดึงดูดใจ
2. ด้านความสัมพันธ์ หมายถึง ความต้องการที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม เช่น ความรัก ความเคร่งครัดในการรักษาศีลของพระสงฆ์ ภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญของวัด โดยเฉพาะเจ้าอาวาส และความศรัทธา การยอมรับนับถือจากบุคคลอื่นที่มีต่อวัดและพระสงฆ์
3. ด้านความก้าวหน้า หมายถึง ความต้องการของบุคคลที่จะก้าวหน้าและพัฒนาตนเอง เมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมของทางวัด เกิดการรับรู้ถึงประโยชน์ของการทำกิจกรรม เกิดความประทับใจและความศรัทธา ทำให้เกิดการบริจาคทรัพย์ และยังช่วยเปลี่ยนแปลงทัศนคติและชีวิตของประชาชน ผู้เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงช่วยส่งเสริมความสำเร็จทั้งต่อหน้าที่การงานและการเงินของประชาชน ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา หมายถึง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เป็นวันที่มีความสำคัญต่อชาวพุทธ การกำหนดวันสำคัญขึ้นมาเพื่อให้ชาวพุทธได้ตระหนักถึงความสำคัญ และได้เข้าร่วมกิจกรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ของชุมชนในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัด เพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี โดยศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารของโรบินส์ (Robbins, 2005 : 371) และแนวคิดและทฤษฎีของ

ทฤษฎีแรงจูงใจของอัลเดอร์เฟอร์ (Alderfer's Existence - Relatedness Growth Theory หรือ E.R.G. Theory) (Alderfer, 1976 : 251) ประกอบด้วย 1) ด้านการดำรงอยู่ 2) ด้านความสัมพันธ์ และ 3) ด้านความก้าวหน้า ซึ่งสามารถเขียนเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ด้านความรู้

1.1 ได้ทราบการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรีอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทของวัดอื่นๆ

1.2 ได้หลักการคิดเชิงนวัตกรรมรูปแบบการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี

2. ด้านการนำไปใช้

2.1 ผลของการรับรู้ข้อมูลการสื่อสารในการเข้าร่วมกิจกรรมของวัดเพื่อสืบทอดพระพุทธศาสนาของวัดทองนพคุณ จังหวัดเพชรบุรี สามารถนำไปเป็นต้นแบบการสร้างศรัทธาปสาทะในพระพุทธศาสนาของพุทธบริษัท 4 ได้

2.2 นำผลของการวิจัยไปสังเคราะห์องค์ประกอบเชิงโครงสร้างของ “ศรัทธาปสาทะในพระพุทธศาสนา” เพื่อสามารถนำไปปรับใช้กับมโนทัศน์หรือตัวแปรอื่นได้